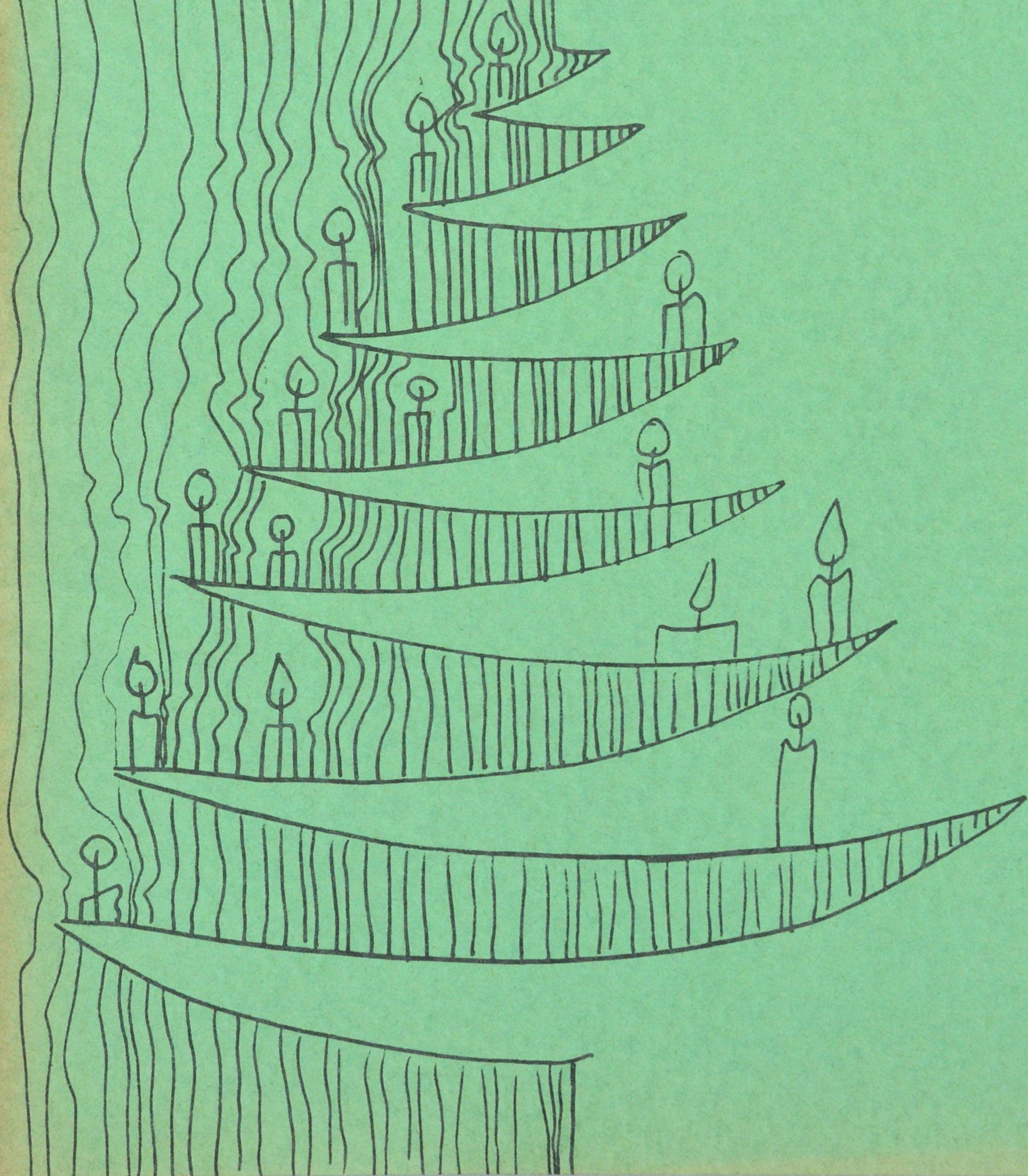

EIGEN KOKER

dee
68

E I G E N K O K E R

Schoolblad van de SCHOLENGEMEENSCHAP
WERENFRIDUS
HOORN

Jaargang 1968/1969

Aan deze aflevering werkten mee:

REDACTIE: Marlo Broekmans - Carla Deken -
Carla van Doorn - Marian van Doorn -
Hélène van Dulmen - Thera van Erp -
Els Ettes - Jan Koenis - Catrien Pancras -
Koos Rijkes - Antoine Schermer -
Carla Stam - Jos Vlaar - Maria Vrolijk -
Johan der Waarbeek - Annemarie Wagenaar.

ILLUSTRATIEF WERK: Marlo Broekmans - Marian van Doorn -
Marian Groot - Anneke Kok - Tineke
Reus - Kees Schrama (o.a. de losse E.K.-
spreuk, naar een ontwerp van Jan Koomen) -
Rardy Schunselaar - Bea Spaans - Hein
Stadhouders - Willy Straathof - Marieke
Wever.

TEKST-BIJDRAGEN: 2 A - 4 A - ADA - Jan Appelman -
3 B - 4 B - Tom Beerepoot (alias ERIK) -
Marlo Broekmans - S.C. - CALLA - Thera
van Erp - Froukje Frijn - Anneke Kok -
Jan Koomen - Th.J.B. Liefing - 5 M -
Moderator - S. Renzema - Lidwien Schaper -
Joep Steinmeijer - Jos Vlaar - Johan ter
Waarbeek - Joke Wajon.

LAY-OUT: E. Stumpel

SUPERVISIE: V. Kenter

PROLOOG

... Op een klein stationnetje,
's Morgens in de vroege,
Staan de blikken wagentjes
Netjes op een rij ...
Zie het machinistje
Draaien aan de wieletjes
Hakke - hakke - pffffff
En weg zijn wij ...

Ja, weg zijn wij. Iedereen weet het:
stilstand is achteruitgang. Dus haasten wij
ons voort, wij jachten en wij jagen, en leven -
zoals Toon Hermans het uitdrukte - in het
Tijdperk van Vrouw Holle ...

De mensheid is al lang op weg; de
tocht lijkt te verlopen als een eenparig versnelde
beweging. Onze verre voorvaderen reisden te voet
of met schepen, voortgedreven door de wind. Maar
deze „natuurlijke” krachten schoten weldra
te kort; de uitvinding van het wiel, en later die
van de stoommachine, kwamen tegemoet aan de
drang naar snelheid. De jongere ontdekkingen -
van de elektriciteit en de atoomenergie - openden
nieuwe perspectieven. Koortsachtig zoeken de ge-
leerden naar ruimere toepassingsmogelijkheden,
alles ten dienste van de mens onderweg ...

Velen bewegen zich als slaapwandelaars:
zonder iets waar te nemen van hun omgeving,
soms zelfs zonder te weten waarheen ...

REIZEN is altijd; zich bewegen van
de ene plaats naar de andere. Wie „zomaar
ergens heen” gaat, zit altijd in de verkeerde
trein; hij kan beter uitstappen ...

ONZE trein rijdt volgens een vaste dienst-
regeling, naar een duidelijk aangegeven bestemming.
Wie mee wil, dient zich aan de regels te houden:
NIET SPUIWEN - MISBRUIK VAN DE NOODREM WORDT
GESTRAFT ...

Hoe moeilijk het is, tijdens de reis in het
rechte spoor te blijven, leren ons de statistieken:
hoog zijn de percentages van de reizigers die wel
op het vertrekstation zijn ingestapt, maar onderweg
ontspoorden en nimmer het eindstation bereiken.
Hoeveel compartimenten worden telkens leger;
hoeveel passagiers stappen over op een ander traject
of kiezen een ander vervoermiddel?

Als ons gezelschap niet van tijd tot tijd
nieuwe reizigers opnam, zou het heel vlug zo-
danig gedund zijn, dat de lijndienst niet lan-
ger rendabel mocht heten!

Hang dus niet onnodig rond op het bal-
kon - en vooral:

OPEN DE DEUREN NIET TIJDENS DE RIT....!

P. Kenter

REDACTIE-BERICHTEN

Tussen de bisschopswijn en de weihnachtsstolle presenteren wij U de tweede aflevering van onze KOKER. U kunt haar zien als een hoeveelheid bedrukt, betekend en beschreven papier, ter aanvulling van de snel minderende hoeveelheid blaadjes van de scheurkalender 1968.

Op welke manier gaat u haar gebruiken?

- Behoort u tot de verslinders, die de hele Koker op zijn kop zetten en de inhoud als een stortvloed over zich heen laten komen, als een onduidelijke massa punten, lijnen en vlakken?
- Bent u een geheelonthouder, iemand die er geen heil (en zegen!) in ziet en er dan ook niet naar taalt?
- Houdt u zich aan een streng dieet, zodat u bepaalde bestanddelen onverteerbaar acht, en er niet van kunt smullen omdat ze u onherroepelijk lelijk opbreken?

Gek eigenlijk, ineens beseffen we dat niemand deze vragen bevestigend zal beantwoorden. Want: de drie genoemde groepen omvatten natuurlijk net degenen die DIT STUK al niet kunnen pruimen, en het - elk op eigen wijze - links laten liggen!

Wij zullen ons - zoals dat tegenwoordig zo deftig heet - "anders moeten opstellen". Wij zullen ons moeten richten tot de fijnproevers, die kritisch nippend, zorgvuldig kauwend, genieten.....

ZIJ laten zich de gerechten voorschotelen, en nemen er de tijd voor om ALLES, MET SMAAK, te verorberen;

zij zullen zich niet verslikken;

zij zorgen er voor, dat een en ander niet te zwaar op hun maag zal liggen;

zij weten de kleine hapjes te waarderen, ook al zijn die "hors d'oeuvre";

zij noemen niet elke soep meteen maar snert;

zij willen niet overal het mes inzetten;

zij klagen niet over te heet, te koud of te lauw - te vet of te

schraal - te licht of te machtig;

zij mopperen niet op de piepkuikens, op de eendvogels of op de ganzen;

zij kunnen een sausje dat wat pikant is uitgevallen, heel goed verdragen;

zij ergeren zich niet aan te zoet of te zuur, te bitter of te kruidig, te zout of te flauw;

zij scheppen (behagen in) piepers, al zijn ze uit de klei getrokken;

zij vinden de vermouth niet te droog, de groenten niet te groen of het wild te wild, de koffie niet te zwart, de pudding of het ijs niet te slap, het fruit niet te onrijp ----- kortom:

zij zijn onze ideale gasten!

Want ze zijn bereid ons moeizaam in de KOKER bereide ratjetoe te accepteren, erkalmpjes wat van te knabbelen, in afwachting van de olieballen of als een welkome variatie tussen de appelflappen:

zij eisen geen UITGELEZEN kost ...

Voor deze dankbare klanten volgt hier de spijkaart: eerst het gebruikelijke aperitiefje;

vervolgens een ruime keuze uit de vaste spijzen:

(Gehoord in de klas; Puzzels en rebussen;

't Is beurd/'t sel beure; Beroep onder de

loep; en op verzoek gehandhaafd in het

menu Interview met een VIP);

voorts een behoorlijke hoeveelheid gevarieerde gerechten met licht gekruide sausjes:

nieuws, verslagen, wensen en plannen van

clubs, activiteiten en evenementen; kri-

tische beschouwingen over diverse onder-

werpen, in proza en poëzie; handwerk en

voordelige aanbiedingen van modehuizen,

ter vervanging van Knots Knutselen en

Boetieknieuws;

tenslotte een dessert om stil van te worden -.

Wij vragen excuus voor het ontbreken van sommige gewaardeerde scho-

tels en achtergrondmuziek: enkele koks en kelners, alsmede leden van het strikje (in vaste dienst of geëngageerd voor de feestweken) konden door ziekte, bezigheden elders of andere - ongetwijfeld ernstige - omstandigheden deze keer hun medewerking niet verlenen. Volgende keer beter?

Met enige weemoed, en soms zelfs spijt om de zorg en moeite die er kennelijk aan was besteed, keurden we - na gezamenlijk proeven - de volgende produkten af: Ik wist niet....., gedicht van Tom Beerepoot; enkele onderdelen van de 4 B-rubriek; de kruiswoordpuzzels van Jos en Els (klopten niet overal of waren niet in de vereiste vorm gebracht).

Overigens zijn de gangen voldoende gevuld, er is lichte en stevige kost genoeg voorhanden.

Tot besluit onze wensen:

eet smakelijk -

maak u niet (te) dik - enne ... als we elkaar niet meer zien:

Allemaal Zalig Kerstmis

Zalig Uiteinde

Zalig Nieuwjaar !

Redactie.

PAX CHRISTI

kritiek op kritiek

Wanneer iemand een prettige ervaring heeft opgedaan, en hij leest een paar dagen later in de krant een min of meer negatieve kritiek, dan komt dat als een koude douche. In dit geval was die prettige ervaring de Pax Christi-voettocht. Kritiek daarop van een zekere CORN. VERHOEVEN stond in het N.H.D.

Daar bijna iedereen uit onze 5M-klas aan "de Pax" had meegedaan, en wij nog in de roes waren van dat geweldige experiment, rezen er felle protesten tegen wat CORN. in de krant had verondersteld naar aanleiding van de Eucharistie-viering in de Brabanthallen, die hij geheel had gevolgd voor de T.V. Hij vertrouwt ons enthousiasme

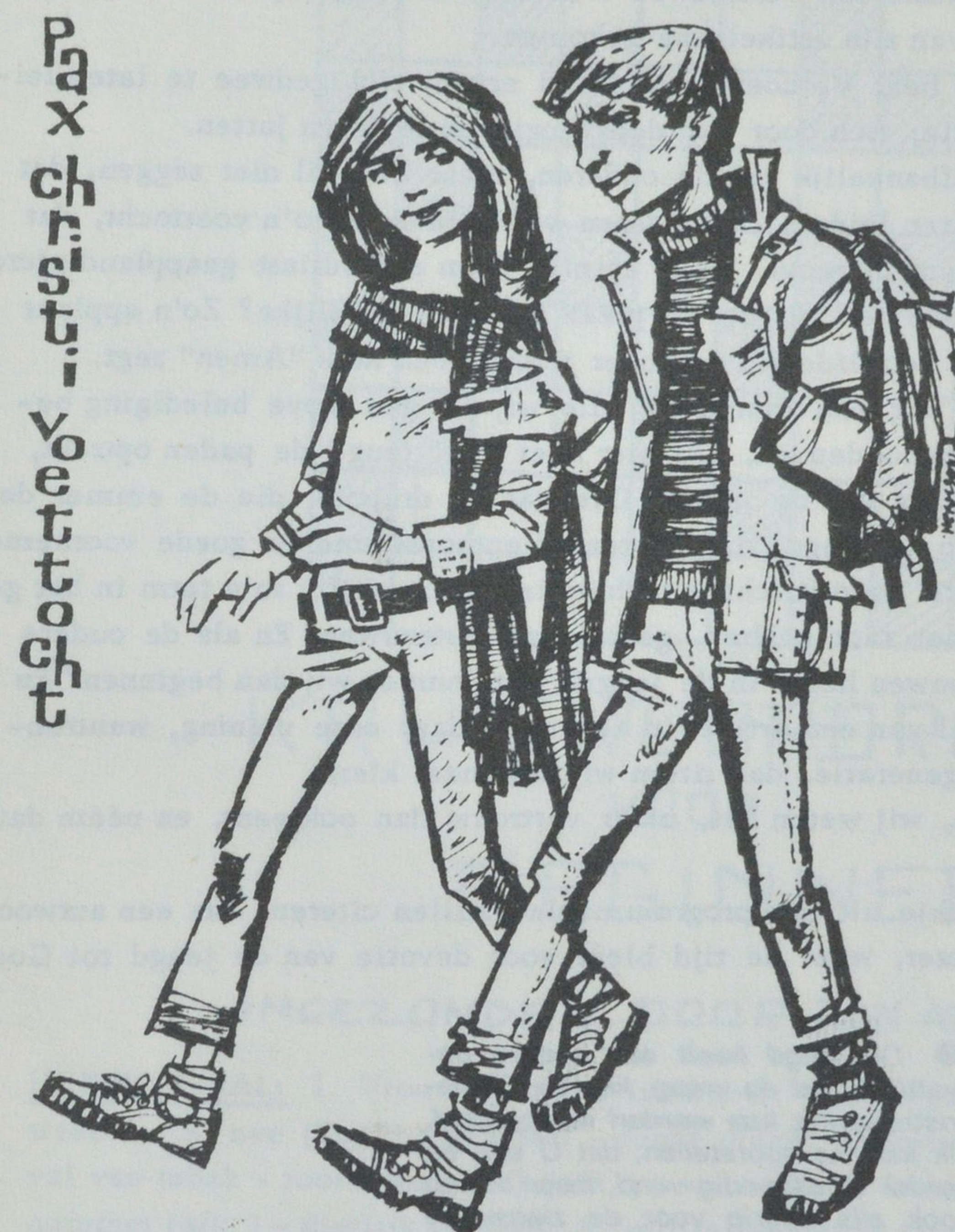
niet, terwijl hij eerlijk bekend zijn wantrouwen niet onder woorden te kunnen brengen.

Een enthousiast en eensgezind zingende menigte doet hem aan oorlog denken. Op dit punt kunnen wij de gedachten van de heer Verhoeven niet goed volgen. Wij begrijpen niet, hoe hij de Eucharistieviering in de Brabanthallen in verband brengt met oorlog, maar dat is nu eenmaal zijn zienswijze; daar kunnen wij niet aan tornen.

Maar dat hij de gedachte heeft, dat de studerende jeugd de Eucharistieviering aangrijpt om zijn talenkenis te spuien, om zich af te zonderen van de arbeidende jeugd, om zijn status duidelijk te maken, is iets waar wij het niet mee eens zijn. De enige liturgie-technische vraag, die de heer Verhoeven zou willen stellen was deze: zou het werkelijk waar zijn, dat het voor velen onbegrijpelijke Latijn alleen maar is

afgeschaft om plaats te maken voor Engels, Frans en Hebreeuws? Neen; wanneer CORN. goed had geluisterd, had hij kunnen horen, dat er wel degelijk liederen werden gezongen met Nederlandse teksten. Het Nederlands leent zich niet zo goed om massaal gezongen te worden, dan klinkt "Land of Hope and Glory" of "A Toi la Gloire" veel beter dan "Pelgrims zijn wij, mensen" of "U zij de glorie". Dat de studerende jeugd talen kent en ook verstaat, is gewoon meegenomen.

De Pax Christi-tocht is georganiseerd voor de studerende jeugd, dat is zo vastge-

Pax
Christi-
voettocht

steld, en zou mijnheer Verhoeven nu werkelijk denken, dat de studerende jongeren hier- in hun kans schoon zien om van de H. Mis gebruik te maken om hun status duidelijk te maken? Kom nou! Zijn gedachte getuigt van achterdocht en wantrouwen.

In strijd met het beweerde van Corn. Verhoeven, dat de discussie over "Vrede" ging, luidde het thema: "Riskerend vertrouwen". Ik denk dat, als hij dát had geweten, hij nooit tot het schrijven van zijn artikel was gekomen.

Verder beschuldigt de heer Verhoeven de jeugd ervan, zich gedwee te laten lei- den door de oudere generatie, zich door hun demagogie op te laten juttten.

In zekere zin zijn wij afhankelijk van de ouderen, maar dat wil niet zeggen, dat wij ons door hen gedwee laten leiden. De ouderen willen juist op zo'n voettocht, dat de jeugd daarbij ook zijn stem inbrengt. Werd er niet even enthousiast geapplaudiseerd op de gebeden van de trekkers zelf als op de preek van de geestelijke? Zo'n applaus betekende voor ons precies hetzelfde als wanneer men in een kerk "Amen" zegt.

En dan maakt CORN. nog een opmerking, die wij als een grove belediging be- schouwen: hij spreekt het vermoeden uit, dat hier niet "de" jeugd de paden optrekt, maar de truttigste middelmaat van de jeugd. Dat was de druppel, die de emmer deed overlopen. Een gedeelte van de jeugd, dat boordevol enthousiasme en goede voornemens zit, dat, ondanks de sombere vooruitzichten toch optimistisch blijft, zo'n term in het ge- zicht te werpen, is gebrek aan tact hebben, gebrek aan vertrouwen. En als de oudere generatie gebrek aan vertrouwen heeft in de jeugd, wat kunnen wij dan beginnen? En als iemand dan door middel van een artikel in de krant, naar onze mening, wantrou- wen kweekt bij de oudere generatie, dan zitten wij helemaal klem.

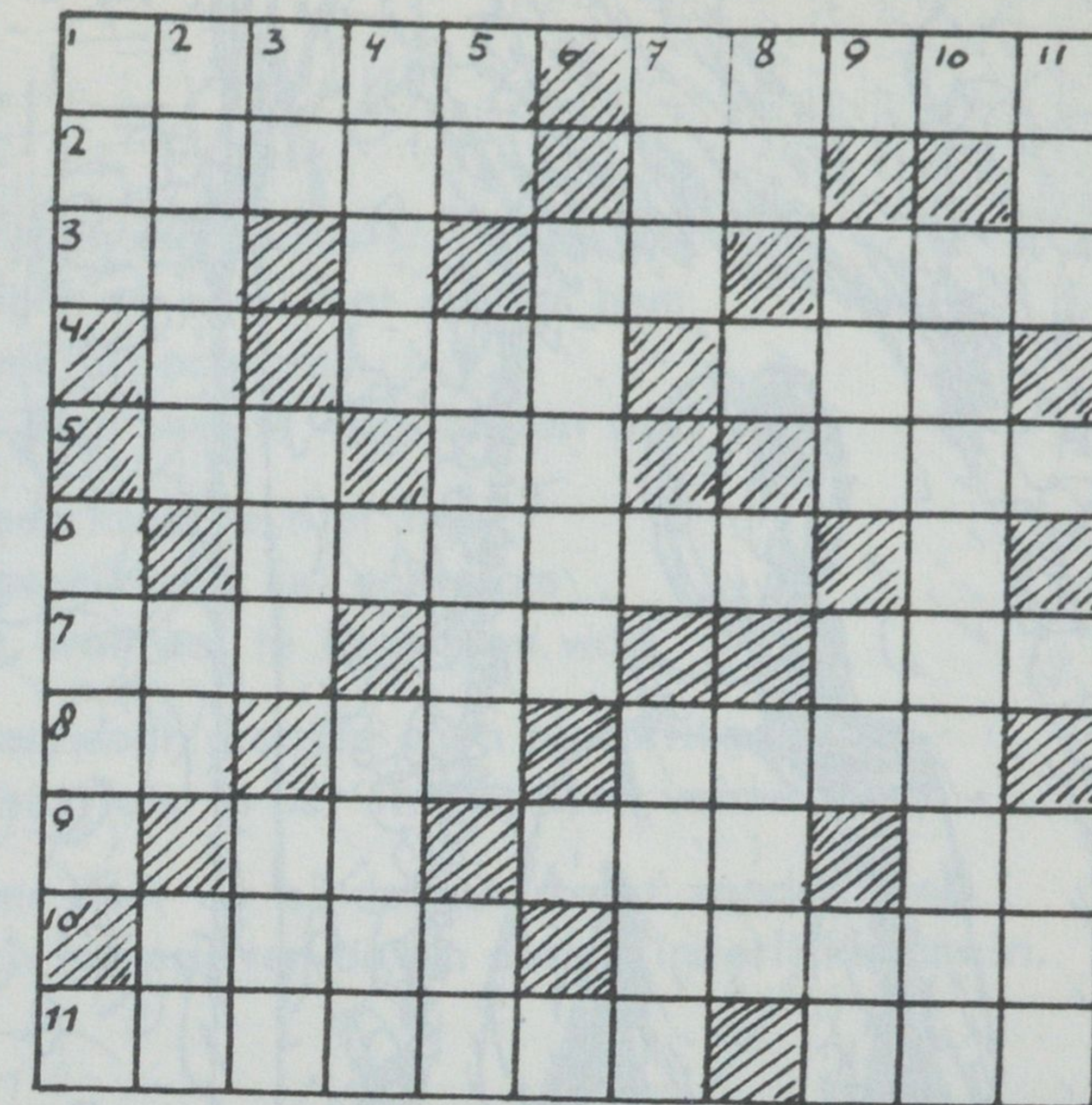
Vertrouwen is riskeren, wij weten het, maar vertrouw dan ook eens, en néém dat risico.

Tot slot zou ik een stukje uit een programmablad willen citeren, dat een antwoord was op de vraag van een lezer, waar de tijd bleef voor devotie van de jeugd tot God:

● De jeugd heeft een andere op- vatting over de vraag, hoe de Eucha- ristieviering kan worden meebeleefd. Ik kan me voorstellen, dat U een en ander te uitbundig vond, maar ik heb ook alle begrip voor de zienswijze van de jonge mensen, die met hun intense meebelevens evenveel aan- dacht opbrengen, als vroeger in alle stilte werd gedaan. Iedere generatie heeft nu eenmaal zijn eigen manier van uitdrukken en het is goed, dat de Kerk daar ruimte voor geeft.

Namens 5 MMS,

Anneke Kok

KRUISWOORDRAADSEL VOOR BEGINNERS

INGEZONDEN DOOR JAN APPELMAN (3B)

HORIZONTAAL: 1. Vrouwenverblijf in Arabië - bisschopsmuts. 2. uitgebouwd venster - trekdier. 3. nee (Eng.) voorzetsel - dunne plank. 4. spitse kinbaard - mijn (Lat.). 5. af- val van tabak - rooms katholiek (afk.) - woonschuit. 6. schaaldier. 7. vrouwelijk schaap - nummer (afk.) - dierlijk voedsel. 8. militaire positie (afk.) - pers.vnw. - riviertje in Z. Limburg - 9. lidwoord (Fr.) - sporeplant - vader. 10. aftreksel van granen - iemand die bollen opzoekt. 11. redetwist - Spaanse uitroep.

VERTICAAL: 1. kip - zeer onbehouden. 2. fijne geur - voorzetsel - zangnoot. 3. rooms- katholiek (afk.) - sneeuwlat - onderwijs. 4. rivier in Groningen - reinigingsmiddel. 5. meneer (afk.) - godin van de vrede - gelezen (Fr.). 6. een bekende tennisspeler. 7. grap - gepelde gerst. 8. lekkernij - United States of America (afk.). 9. schoolrich- ting - reeds - rivier in Italië. 10. knolgewas. 11. schadelijk dier - lengtemaat.

(Oplossing elders in dit blad.)

HIJ LIEP.....

Hij liep door een eindeloze straat zonder eind
plotseling klonk er een kreet achter hem
achteloos keek hij achterom
hij zag niets, wat wel te verwachten was

weer klonk een kreet achter hem
nu keek hij geprikkeld, fel achterom
hij zag niets, wat wel te begrijpen was

hij liep verder, doch draaide zich plotseling om
en zag nog net iets in het struikgewas verdwijnen

hij liep verder door de eindeloze straat zonder eind
hij stond toch immers ver boven deze kinderlijke onzin.

ERIK

(ERIK = Tom Beerepoot, zoals bleek uit een briefje:

"Als u mijn gedicht publiceert, zet u er dan maar mijn eigen naam onder, want ik vind dat alle lezers er recht op hebben mijn naam te kennen, en niet alleen de redactie."

Zoals je wilt, Tom. Jij hebt ook niets te verbergen. Er zijn mensen die liever onder schuilnaam publiceren, dat willen wij respecteren.... mits de redactie weet, wie zich achter de schuilnaam verschuilt. Voor de veiligheid, begrijp je?

Het pseudoniem "QUASHEE" is tot nog toe onopgehelderd; wil de ware auteur zich alsnog melden? Zie boven.

Redactie.

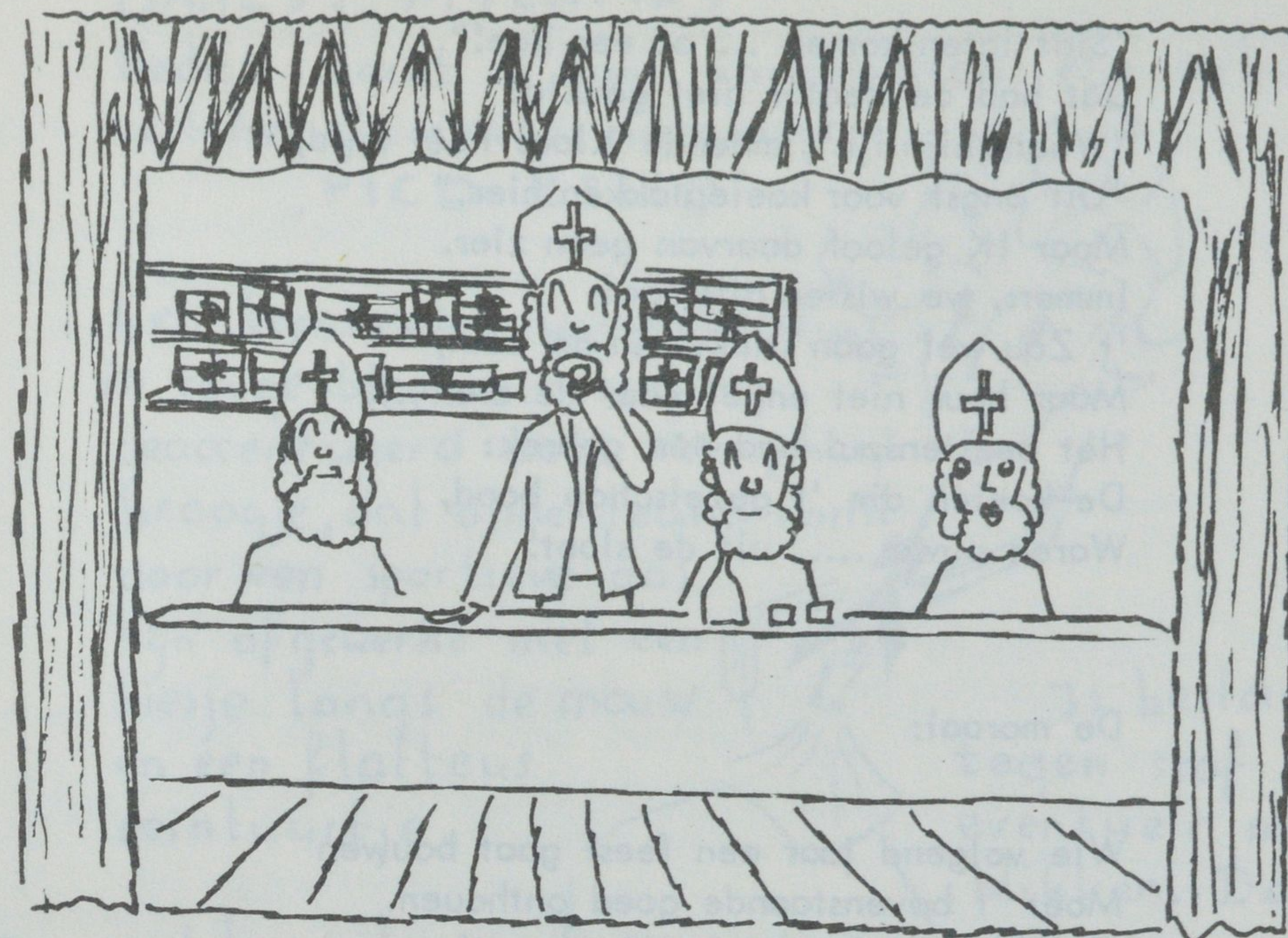
NOBLESSE OBLIGE !

(VAN ONZE SPECIALE CORRESPONDENT)

Hoorn, december 1968.

Men meldde ons vanuit Madrid.
Dat Sinterklaas dáár al weer zit.
Hij heeft, als elk jaar, op zijn ronde
De weg naar Nederland gevonden.
Als "krispedent" van Werenfridus
Versla ik zijn bezoek, da's wíedes!

Al ging 't er wèl Spaans toe in Hoorn -
Mij kon zijn "feest" hier niet bekoren.
Al hingen er dan leuke prenten,
Al toonden de "klazen" wèl talenten:
Zij zouden toch voor jonkies spelen?
Maar ... zouden die zich niet vervelen,
Als al dat zinloos klaas-gepraat
Steeds vèr over hun hoofd heen gaat?
Al werd er fijn met pils gemorst,
De kijkers kregen ... alleen maar dorst!
Zij lieten zich ook niet vernaggelen
Door 'n klaas die slechts door de zaal kon waggelen.
Is dat gebrul om bier en wijn
Nou echt de hoogste vorm van gein?
Het leukste vond IK nog de liedjes,
En dan, misschien, de Zwarte Pietjes;
Doch die zag men niet aan voor vol,
Terwille van die andere "lol";
- Maar 't fijne van de spitse grappen
Kon dit publiek toch echt niet snappen.-
Al zat Klazina met de klazen

Te midden van gevulde glazen,
Waren, ondanks dit "geest"rijk vocht
De meeste moppen vergezocht!
- Dat in de zaal niet werd gefloten
Pleit voor de jeugdige "feest"genoten!-
Ik dacht: Waar moet dat toch naar toe?
Wat is van zó'n spel nu de clou?
Maar - daar ging een der klazen staan
En kondigde ... Sint-Nicolaas aan.
- De klazen waren bij dit feest
Dus slechts de-soep-vooraf geweest.
Klaas-zoveel deelde verder mede,
Dat Sint te voet zou binnentreden.
't Oorspronkelijke plan liet men maar varen,
Dát stuitte op te veel bezwaren
"We wilden", lichtte Klaas nog toe,

"Sint laten komen ... op een koe!"
 Dát had de Rector niet gewild.
 "Waarschijnlijk", meende Klaas heel mild,
 "Uit angst voor koeieplakken hier."
 Maar IK geloof daarvan geen zier.
 Immers, we wisten allemaal:
 't Zou wèl gaan stinken in de zaal,
 Maar heus niet enkel naar de drek....
 Het beestenspul had één gebrek:
 De koeien die 't gezelschap bood,
 Waren ouwe uit de sloot!

De moraal:

Wie volgend jaar een feest gaat bouwen
 Moet 't bovenstaande goed onthouden.
 Op "kinderen" van dertien, veertien,
 Moet men niet uit de hoogte neerzien.
 Geef ons een spel met kern en pit,
 Een stuk waar kop en staart aan zit.
 't Acteertalent is wel aanwezig,
 Maar ... wees niet voor u zelf slechts bezig.

Hiermee besluit ik mijn gedicht:
 TALENT IS ADEL DIE VERPLICHT !

S.C.

DAMES ! ATTENTIE !

Heden wordt te koop aangeboden een ontwerp
 uit het fameuze modehuis
 "PICO-BELLO"

Een topcreatie, uitgevoerd
 in rouge-bleu modetinten,
 geaccentueerd door een pikant
 kraagje, dat ondersteund wordt
 door een sportieve das.
 Fijn afgewerkt met een
 biesje langs de mouw
 en een flatteus
 ceintuurtje.

Deze klassieke
 allen tijde te
 bezit bovendien
 kwaliteiten!

DIOLEN LOFT

100% polyester
 fibre texture

Het modelletje valt soepel
 om uw lichaam en is slank,
 afkledend vanwege het
 schattige lengtestreepje.

Het wordt de gehele winter door geshowd, indien
 niet verkocht, door onze gevierde sproetnik

"CALLA"

Inlichtingen en "informaties" verkrijgbaar bij
 JOKE WAGON en FROUKJE FRYN M.

Is bestand
 tegen stof en
 eventuele mannen-
 blikken. Doorstaat
 alle temperaturen,
 maar moet wèl
 gewassen worden
 in water van
 30°C.

En
 geen strijkproblemen!
 Kortom, deze dracht
 geeft u een gevoel
 van eigenwaarde.

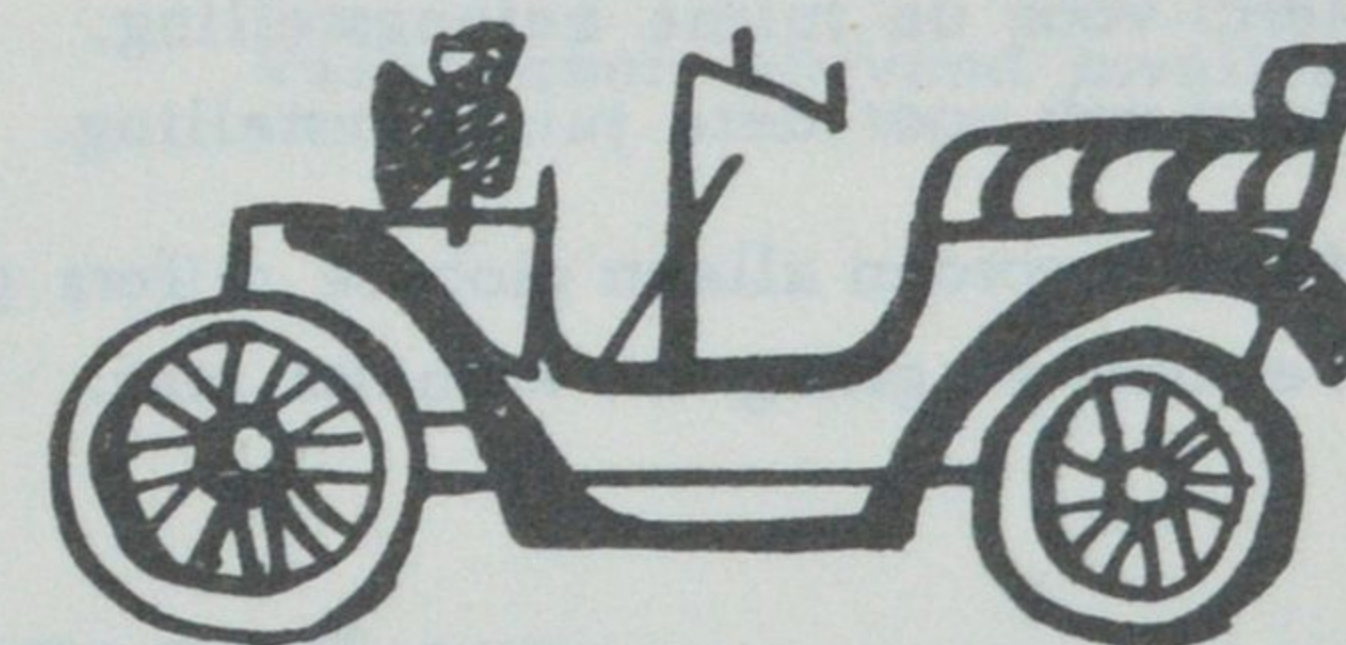
Interview mijnheer Salman

Deze keer hebben wij mijnheer Salman uitgekozen voor een interview.

Daar hij in de ochtendpauze zijn "koppie" moest doen, en in de middagpauze zijn "happie" moest eten, zijn we een keer in de namiddag in een klas vragen aan hem gaan stellen.

- VR. Waar en wanneer bent u geboren?
- A. In het schone Haarlem op 22 maart vóór de oorlog.
- VR. Wat doet u liever: een uurtje lesgeven of een uurtje op het gemeentehuis?
- A. Tja ... het is natuurlijk allebei mooi .. eh .. de school is toch nummer één.
- VR. Hoeveel tijd besteedt u gemiddeld per week aan uw wethoudersloopbaan?
- A. Tja .. n's even rekenen ja toch wel zo'n 20 à 30 uur per week.
- VR. Zou u graag in de schoenen van president Johnson van Amerika staan?
- A. Ik denk dat zijn schoenen mij letterlijk en figuurlijk te groot zijn.
- VR. Wie had u in Amerika liever aan de macht gehad, of bent u het met de verkiezing eens?
- A. Het beste was natuurlijk Bobby Kennedy geweest; nu het tussen Humphrey en Nixon ging, dacht ik dat Humphrey beter aan de macht kon zijn, maar Nixon kan misschien ook wel laten zien wat hij er van kan.
- VR. Vertelt u eens over een grappige gebeurtenis (liefst in uw leeraars loopbaan).
- A. eh ... Ik heb eens een keer meegemaakt, dat ik in een klas aan het dicteren was, en zei tegen "Pietje Gerritsen" dat hij zijn mond moest houden, en een andere knaap schreef het zonder na te denken in zijn schrift over.
- VR. Wat doet u in uw vrije tijd? Doet u aan sport (hockey enz..)?

- A. In mijn vrije tijd sjoel ik graag met de kindertjes. Alle sporten zijn levensgevaarlijk!
- VR. In welke plaats in Nederland zou u graag willen wonen? (behalve Hoorn)
- A. Het liefst in Maastricht. In 't buitenland het liefst in Antwerpen.
- VR. Wat vindt u van de moderne Rhythm and Blues muziek?
- A. Ja, eh...een beetje drokkig, maar niet altijd ongezellig.
- VR. Wat doet u het liefst in uw vakanties?
- A. Ik zou graag reizen, maar we zitten met de spruiten.
- VR. Waarheen zou u dan gaan?
- A. Als ik kans had naar Italië, Frankrijk, Griekenland, enz....
- VR. Wat is het prettigste onderdeel van uw werk?
- A. Het omgaan met jongelieden, je bent altijd met mensen bezig. In een fabriek met sleutels, schroeven en hamers heb je dat niet. Mensen zijn veel leuker dan dingen.
- VR. Leest u graag? Wat voor boeken?
- A. Jazeker, voor 't merendeel historische boeken.
- VR. Van welke muziek houdt u?
- A. Van jazz. Vooral van Benny Goodman met zijn klarinet.
- VR. Houdt u van antieke spullen?
- A. Nou...Ik spaar wel ouderwetse autootjes, maar van die oude spullen houd ik niet zo zeer; trouwens, het meeste antiek is nagemaakt.
- VR. Verzamelt u ook nog wat anders dan oude autootjes?
- A. Nee, ik het wel postzegels verzameld, maar nu niet meer.
- VR. Hoe vond u dit interview?
- A. KEURIG, NETJES, er zijn genoeg vragen, die ik niet had kunnen beantwoorden.

Jos Vlaar 1E
Johan ter Waarbeek 1E

RESULTATEN VAN DE AKTIE „EEN DAG WERKEN“

Men hoort wel beweren, dat schokeffecten uitermate geschikt zijn, mensen tot sociale bewogenheid te brengen.

Daarin schuilt het gevaar, dat steeds opwindender reclamecampagnes moeten worden bedacht om de mens te brengen tot wat gerekend moet worden één van zijn elementaire plichten te zijn; n.l. de zorg en de aandacht voor de medemens.

In dit verband vind ik het prettig, het toch wel grote succes van onze actie "een dag werken" te kunnen vermelden.

Geen slijtageslag als gevolg van het feit dat we voor de vierde achtereenvolgende keer dezelfde formule hebben toegepast.

Geen verflauwing van de inzet, omdat de doeleinden voor een deel eveneens gelijk waren.

Geen noodzaak om jullie eerst murw te maken.

Mag ik het daarom wat populair zeggen?

Merci voor de spontane deelname.

Merci voor de ruime belangstelling.

Merci ook voor deze juiste instelling.

Meestal worden alleen globale cijfers gepubliceerd. Voor deze keer eens een totaal overzicht en graag tot komend jaar.

Th. J. B. Liefting.

PLAATS	OPGAVE	DEELNAME	NIET	BEDRAG	GEMIDDELDE (ong.)
-----	-----	-----	-----	-----	-----
Lutjebroek	9	9	-	127, 50	14, 15
Wervershoof Andijk Onderdijk	32	31	1	429, --	13, 85
Hoogkarspel-Westwoud	21	20	1	255, --	12, 75
Spierdijk Berkhout	30	30	-	381, --	12, 70
Enkhuizen	10	9	1	111, --	12, 30
Grootebroek	23	21	2	250, 50	12, --
De Weere Abbekerk	12	12	-	143, --	12, --
Zwaagdijk Nibbixwoud	27	25	2	288, --	11, 50
Bovenkarspel	17	16	1	168, --	10, 50
Medemblik	15	15	-	154, 50	10, 30

PLAATS	OPGAVE	DEELNAME	NIET	BEDRAG	GEMIDDELDE (ong.)
-----	-----	-----	-----	-----	-----
Spanbroek-Opmeer-Hoogwoud	34	34	-	339, 90	10, --
Avenhorn Grosthuisen	15	15	-	149, 50	10, --
Wieringermeer	6	6	-	59, --	10, --
Hem-Venhuizen-Wijdenes	24	24	-	216, 50	9, --
Blokker	18	17	1	151, 90	9, --
Hoorn	95	86	9	760, --	8, 85
Obdam-Ursem-Hensbroek	9	9	-	76, 90	8, 50
Zwaag	11	11	-	92, --	8, 35
Purmerend	5	4	1	32, 50	8, --
Nrd.Scharwoude-Waarland-					
H. H. Waard	18	18	-	148, --	8, --
Wognum	21	20	1	140, 50	8, --
TOTAAL	452	432	20	4474, 20	10, 35

BESTEDING: =====

Adoptie Brazilië	2 middelbare scholen
Adoptie Afrika	1 middelbare school
Chili	Vormingscentrum
Memisa	Polikliniek
O. R. A.	Vakantiehuis blijvend invaliden.

H A R E M M Y T E R
E R K E R O S A
N O M O P L A T
M S I K M E A
A S R K A R K
L K R E E F T D
O O I N R A A S
M Z E G U L P
P L E M O S P A
M E E L R A P E R
D I S P U T Q L E

OPLOSSING
VAN
KRUISWOORDRAADSEL
VOOR BEGINNERS

(zie blad 9)

„Even spoelen maar.....”

Ik haat tandartsen. Dat is een volkomen onredelijke afkeer, want het zijn onmisbare, humane figuren.

Maar iedere keer als ik voor mijn bestwil naar de rechter in Enkhuizen wordt gesleept, krijg ik een naar gevoel in mijn maag.

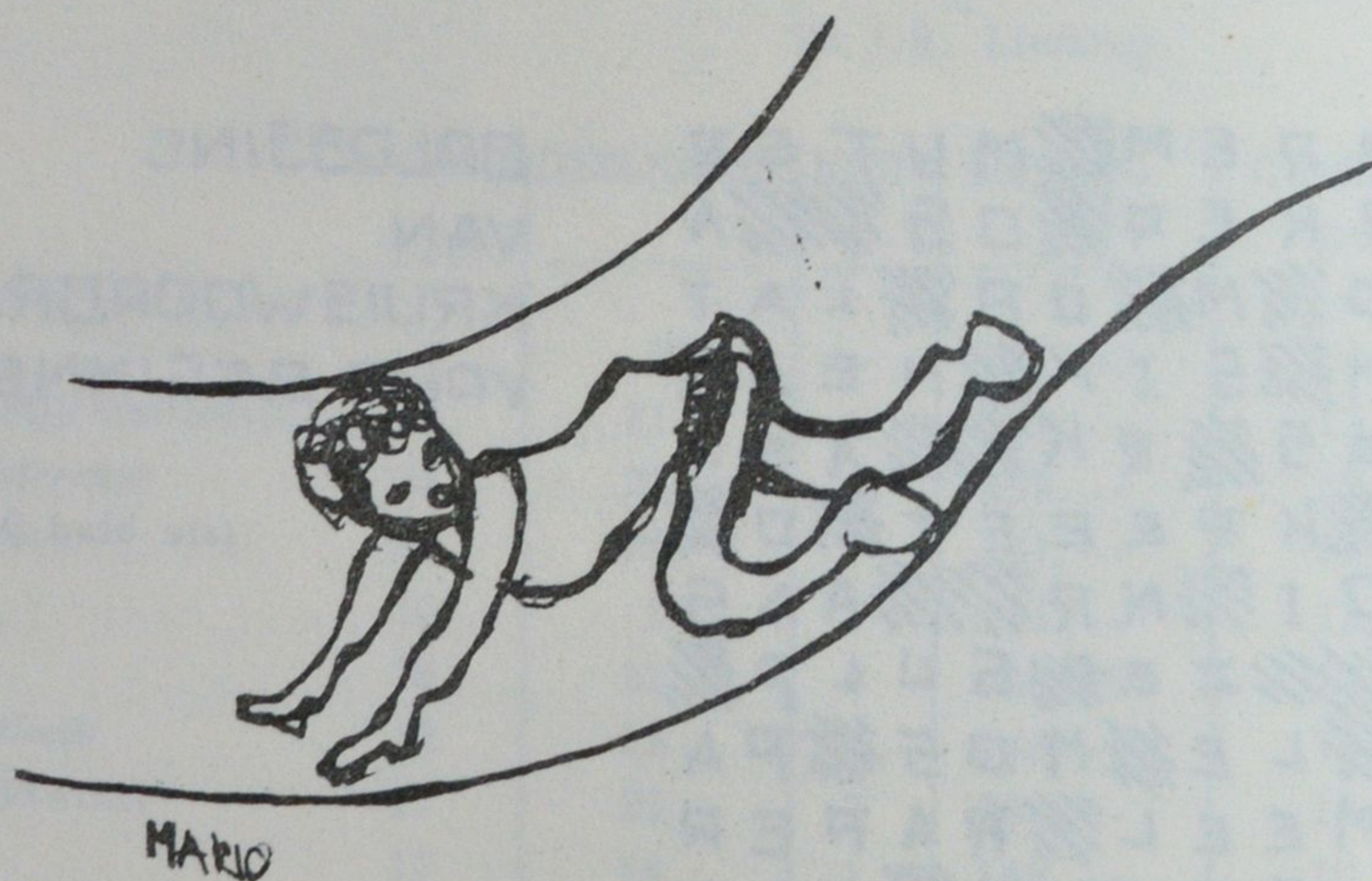
Rechter, ja, want hij beslist hoeveel gaten er geboord moeten worden, en bovenal hoeveel keer ik terug moet komen.

Dat laatste is het ergste, want de behandeling doet nauwelijks zeer. Het martelende wachten, een week van te voren, de dag zelf, het halve uur in de trein, en de vriendelijke, sadistische grijns van de assistente, dat zijn de verschrikkingen van de halfjaarlijkse dentale dokbeurt.

Het komt zelfs voor, dat ik in het gejang van de snelboor het gegil, en in het knarsen van de langzame boor het kreunen van de slachtoffers in hun in zes richtingen verstelbare stoel hoor.

Ik hoop soms dat ik door de afvoer kan wegkruipen: "Even spoelen maar....."

Joep Steinmeijer, V B

Redactie,

Ik vond de laatst uitgekomen Eigen Koker heel goed, mijn complimenten!

Er was echter één ding, dat ik erg miste, namelijk gedichten. Ik heb er niet een gezien.

Ik hou van gedichten; jammer dat ik ze niet goed kan fabriceren. Toch moet er iemand zijn, die het doet, dus heb ik het maar geprobeerd. Het heet HOPE.

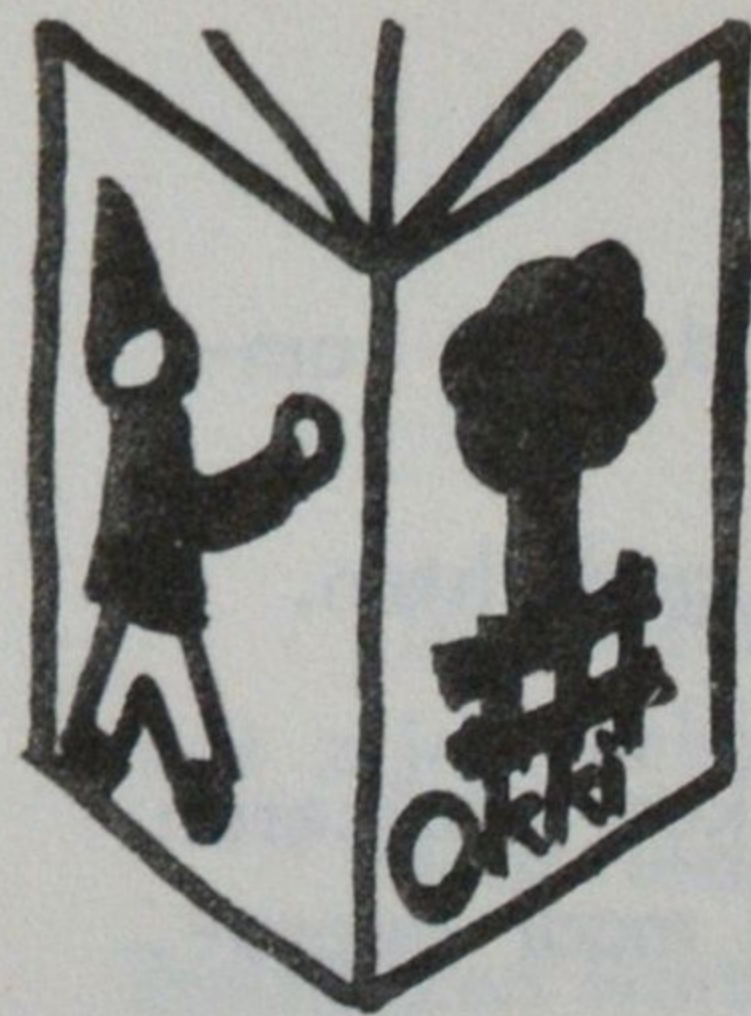
hope

maybe you come as a destructive sea
as a spring butterfly with wings of a bee
as yourself, you
what makes it for difference
if you come, then come for me

Jan Koomen

NOOT VAN DE REDACTIE:

Dank je wel voor het compliment, Jan. Wij delen je mening over poëzie, maar niet die over je eigen produkt: naar onze mening ben je te bescheiden. Wij ontvangen graag méér bijdragen in deze (en andere) trant!

Moeilijk of vermoeiend?

De vorige EIGEN KOKER leek beangstigend veel op het OKKI-grootjaarboek dat mijn zusje van school meekreeg. Er stonden raadseltjes, puzzeltjes, tekeningetjes en flauwe moppen in.

Is er op een school met zeshonderd Westfriezen nu niemand, die iets origineels kan schrijven? Dit geldt vooral voor de hogere klassen.

Nu heeft de redactie van Eigen Koker de instelling: Stuur niemand iets in, nou dan niet. Maar als dit tot gevolg heeft, dat E.K. - sorry redactie - waardeloos wordt, gaat het te ver.

We moeten reclame maken. We kunnen het toch niet op ons laten zitten, dat onze school geen behoorlijk schoolblad kan samenstellen? We zijn toch al niet zo actief!

Joep Steinmeijer, V B

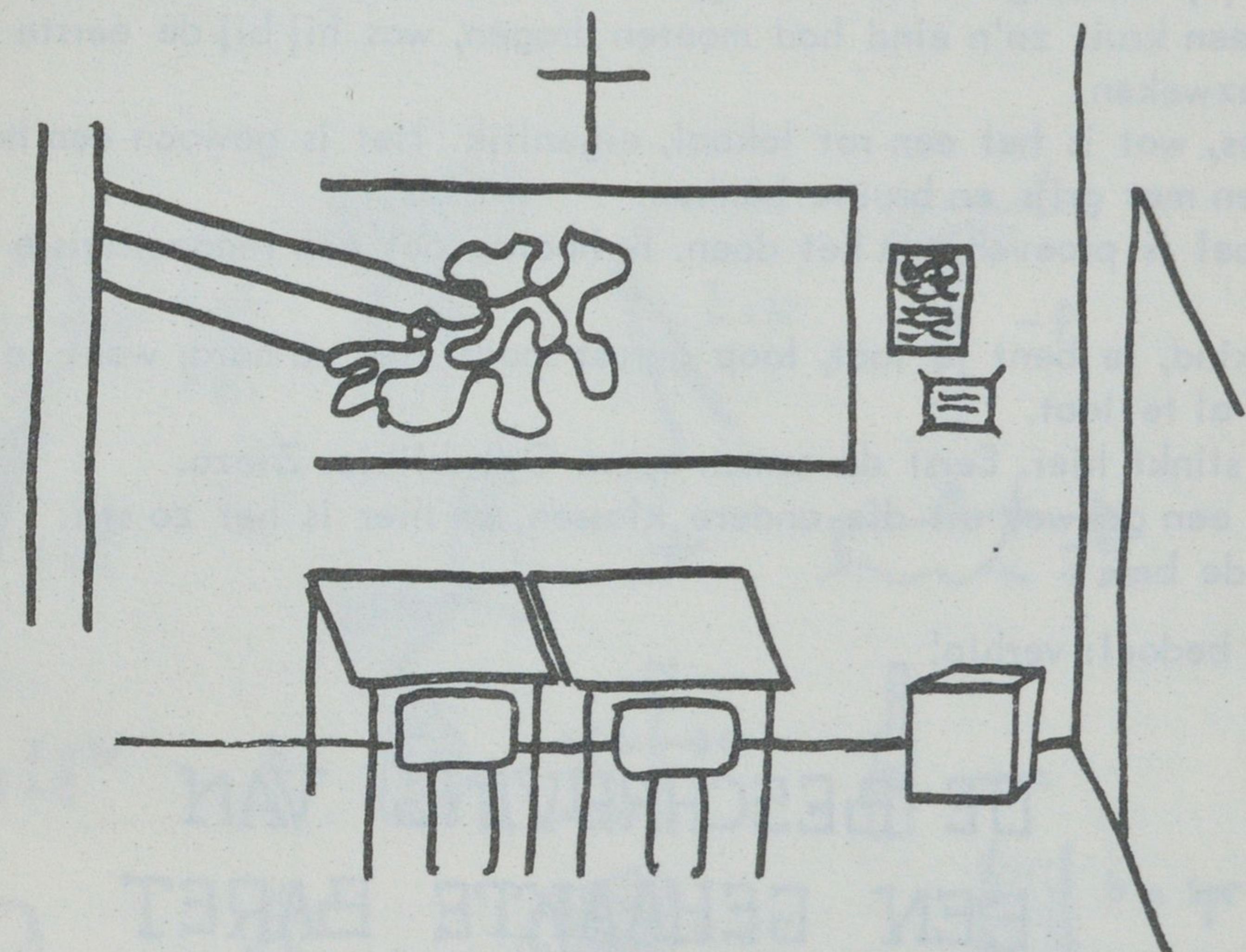
REACTIE VAN REDACTIE:

Dank je wel voor het compliment, Joep. Wij delen je mening over het geringe blijk van creatief vermogen op onze school; dat vermogen MOET in grotere mate aanwezig zijn. Misschien helpt je cri de coeur: wij helpen het je hopen.

Wij kunnen en willen echter ons standpunt niet verlaten: Stuur niemand iets in, nou dan niet. Voor wie is een schoolblad op de eerste plaats bestemd? De vorm en de inhoud van een schoolkrant worden niet - zoals dat bij een gewoon dagblad het geval is - bepaald door een directie/redactie met commercieel doel. Het aantal abonnees en losse lezers is geen voortdurende zorg voor ons, redactieleden; althans geen financiële zorg. De kwaliteit, en in laatste instantie zelfs het voortbestaan van EIGEN KOKER is afhankelijk van de belangstelling van allen die deel uitmaken van de schoolgemeenschap, maar toch primair van de leerlingen. Als blijkt dat die belangstelling bijzonder gering is, welnu: Eigen Koker is daarvan een getrouwe afspiegeling...

Overigens: jou treft geen enkele blaam, integendeel! In de vorige aflevering was jouw bijdrage de enige echt-creatieve tekst; de lezers van DIT nummer moeten toch wel onder de indruk komen van je activiteit(en) op veel en velerlei gebied; als ze allemaal eens zo actief waren.

Mijmering

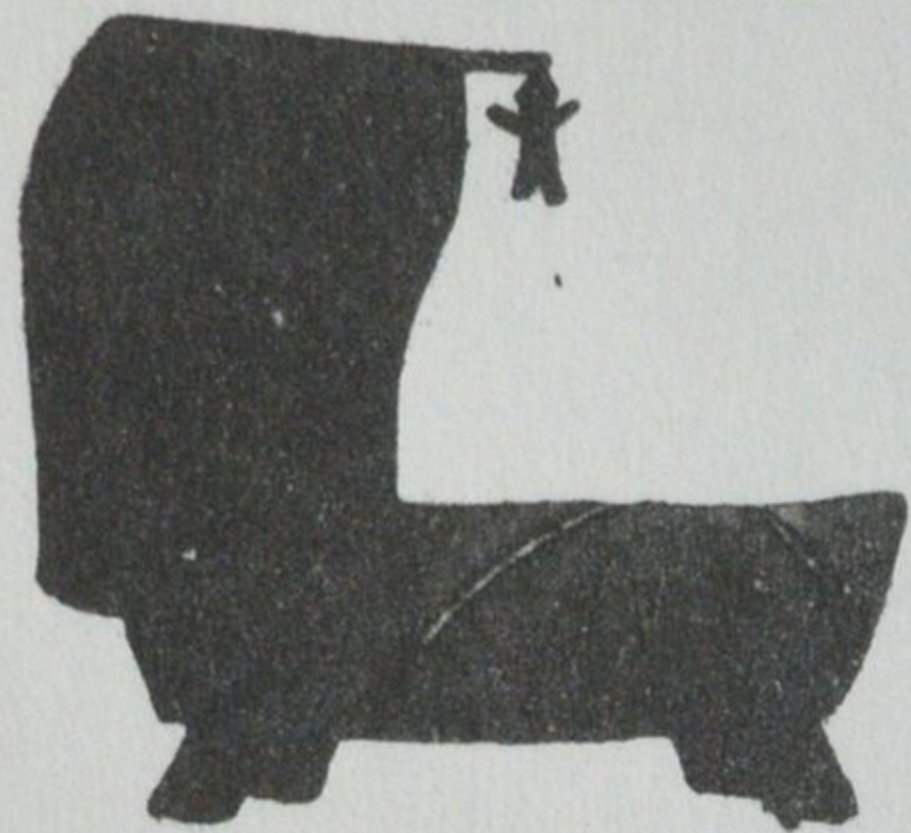

Donderdagmorgen, eerste uur, St. Werenfriduslyceum. Ik zit helemaal alleen in het lokaal van 5 M. De tafels en stoelen staan keurig netjes op een rij. Het bord is schoon.

Op de tafel van de leraar liggen klasseplattegrond, bijbel en asbak zoals het hoort. De ramen heb ik opengezet, ze zijn vuil. Er zitten, es kijken, één, twee, drie, vier vogelesketen op. Er zijn geen gordijnen, wel luxaflex.

De zon maakt rare figuren op het bord.

De borstel is uitgeklopt.

WIE AAN VROEGER

OF TOEKOMST

DEENKT

ISEEN OGEBLUK VANNILW

Een promotie in de Natuurkunde en in de Scheikunde

In november ontvingen twee van onze oud-leerlingen de DOCTORS-titel, n.l. op 13 november Annie van Diepen met een natuurkundig onderwerp en op 20 november Aad van Dulmen met een scheikundig onderwerp, hoewel er randgebieden zijn, waar men moeilijk een verschil tussen de beide vakken kan volhouden. Hun officiële titel is nu: "Doctor in de wiskunde en natuurwetenschappen".

Bij een studie in deze richtingen aan een universiteit moet men eerst na een aantal jaren het kandidaatsexamen doen en later een doctoraalexamen. Meestal duurt dit 6 tot 8 jaar. Dan is men doctorandus en zoekt men een werkkring. Sommigen blijven evenwel verbonden aan het wetenschappelijk onderzoek aan de universiteit, zoals Annie van Diepen; anderen verrichten behalve het promotie-onderzoek researchwerk, zoals Aad van Dulmen.

Enkelen komen tot het schrijven van een proefschrift: een boek, dat een verslag bevat van het wetenschappelijk onderzoek, dat men heeft verricht en dat niet eerder door anderen in de wereld is gepubliceerd. Het onderwerp stelt men vast samen met een professor: de promotor. In het eerste geval was dat Prof. Dr. A.R. Miedema, in het tweede: Prof. Dr. A.H.W. Aten Jr.

De tijd die men aan het onderzoek besteedt, hangt nauw samen met het feit, of men eerst een nieuwe apparatuur moet ontwerpen, nieuwe preparaten moet maken of dat een bestaand onderzoek wordt voortgezet. Zo varieert dit in deze faculteit van drie tot acht jaar. Sommige onderzoekingen kosten meer dan een ton.

Wanneer het onderzoek klaar is, het resultaat verwerkt, het proefschrift geschreven en geaccepteerd door de promotor, worden nog minstens acht stellingen toegevoegd, die niet op het onderzoek betrekking hebben.

Vervolgens vindt de promotie plaats: de openbare verdediging van het proefschrift. Deze begint precies 15 minuten te laat. Naast de promovendus staan twee paranimfen, heren gekleed in rokkostuum, die meestal doodstil staan te staan. Bij Annie was een der paranimfen een dame.

Er komen eerst aanvallen vanuit de zaal, die enigszins afgesproken zijn. Daarna opponeren proffen. Steeds moet de promovendus deze aanvallen pareren. Precies na 45 minuten schrijdt de pedel van de universiteit naar voren en roept: "Hora est", waarna de stoet professoren en lectoren zich terugtrekt om zich te beraden.

Daarna wordt men in de senaatszaal toegelaten en verricht de Rector Magnificus of diens gemachtigde de creatie tot Doctor. Na het tekenen van de bul houdt de promotor een korte reden tot "de jonge doctor". Vervolgens recipieert men. Meestal is er

's avonds nog een promotiediner voor genodigden. Bij beide plechtigheden was de school officieel vertegenwoordigd door enige docenten in de exacte vakken.

Hartelijk willen we hen als schoolgemeenschap nogmaals geluk wensen met hun knappe prestatie, een kroon op hun wetenschappelijke carrière.

Simon Renzema

S.B.O.

(SCHOLIEREN BELANGEN ORGANISATIE)

Een rector in Stavoren
die kon de naam S.B.O. niet bekoren.
Toen de bode de post kwam brengen,
dacht hij: "Al weer die krenge!"
En liet de leerlingen niets er van horen.....

Joep Steinmeijer, V B

Een leraar, ook in Stavoren,
wilde de leerlingen met zijn les zo maar
niet langer bekoren.
Dit kwam de conrector ter ore:
Zo hebben de schapen drie waardevolle uren
nutteloos verloren.

O leraren o leraren
waarom
moeten wij in de hal naar de visjes staren?
Dit gaat moeilijkheden baren:
de gerechtigheid zal u niet sparen!

-Blubblub-

Marlo - Lidwien -
Calla - 4 M.

WIJ, SCHOLIEREN

En ja hoor, na de, voor velen revolutionaire, activiteiten op de universiteiten, zijn ook vele scholieren uit hun duffe slaap opgeschrikt. Enkele scholieren, met name Marja Oosterman, bekend van het schoolblad Kis, en enkele studenten hebben daarom het eerste (kun je zien, hoe lang we geslapen hebben) scholierencongres van de S.B.O. (Scholieren Belangen Organisatie) bijeengeroepen. Onze school heeft natuurlijk ook een afvaardiging gestuurd ("progressieve" school, weet je wel) om onze bijdrage te leveren tot het slagen van het congres.

We moeten zeggen: organisatorisch was het zeker geslaagd. In de grote zaal van het Kasino in Utrecht, waar het congres gehouden werd, was het grote programma verdeeld in drie onderdelen:

1. Wat is er mis? (het verzamelen van grieven)
2. Is die mammoetwet wel zo geweldig?
3. Wat kunnen wij, scholieren, zelf doen om de toestand te verbeteren?

In de kleine zaal werd gesproken en gediscussieerd over enkele interessante onderwerpen, zoals ontwikkelingshulp via de scholen, godsdienst op school en seksuele voorlichting op school.

In de kleine zaal stonden tevens stands opgesteld met informatie over de universiteit, de S.B.O. en andere organisaties, en draaide een stencilkrant, zodat iedereen haar of zijn mening op papier kon zetten, hetgeen door velen gedaan werd.

Toen wij, te weten Liesbeth Wever, Helen Vogelpoel, Hans Cornelisse en ondergetekende, binnenkwamen, werden wij overstelpt met stencils en andere papieren. De discussies over het onderwerp "Wat is er mis op onze scholen?" waren al volop aan de gang. Het bleek al gauw, dat er heel wat grieven zijn over het huidige onderwijs. Niet alleen de leerlingen maar ook de naar het congres toegekomen leraren hadden hun grieven. Eén van hen merkte op: "De leerlingen zijn ontzettend duf". Hij kreeg als antwoord: "Het huidige onderwijs dwingt ons tot dufheid". Het werd een pittige en enthousiaste discussie, waarin iedereen, voor zover mogelijk, zijn woordje kon zeggen.

Hierna kwam een korte pauze, waarna werd gediscussieerd over de Mammoetwet. Het voorlopige bestuur van de S.B.O. was van mening,

dat de Mammoetwet enkel een administratieve maatregel was, maar dat het geen herstructurering van het huidige onderwijs beoogde. Het was de bedoeling van de S.B.O. een motie van afkeuring aan te nemen, maar bij de discussies bleek al gauw dat de meeste scholieren te weinig van de Mammoetwet af te weten, zodat de motie van afkeuring niet werd aangenomen.

Het volgende onderwerp was de vraag, waarop de ideologie van de S.B.O. gericht moest worden. Dit onderwerp was voor de aanwezige studenten een kolfje naar hun hand, en zij namen dan ook gauw de discussies over. Na enige tijd werd deze studentendiscussie verstoord door een scholier, die stelde dat niet de studenten het representatieve gedeelte van het congres vormden en voorstelde om tot het oprichten van het definitieve bestuur van de S.B.O. te komen. "Nee", zei Marja Oosterman, "we gaan niet organiseren, als we nog niet weten wat we willen". Onmiddellijk barstte er een chaotische discussie los, terwijl tot overmaat van ramp de interruptiemicrofoon in de zaal het plotseling begaf. Van het definitief samenstellen van het bestuur van de S.B.O. kwam niets meer. Er blijft een voorlopig bestuur van drie man, met Marja Oosterman als voorzitter en een toeziende raad van drie man.

Het enige concrete resultaat van dit congres was het aannemen van een motie, waarin de uitbreiding van de defensiepost met 225 miljoen gulden werd verworpen, en waarin werd voorgesteld een belangrijk deel van dit bedrag over te hevelen naar de onderwijspost. Tenslotte werd er besloten het congres te beëindigen en op het volgende congres, dat eind januari gehouden zal moeten worden, te komen met concrete voorstellen van de actiegroepen op de verschillende scholen. Er is op dit eerste congres van de S.B.O. dus niet veel concreets bereikt.

Maar het congres had ook zijn lichtpunten: door dit congres zijn vele scholieren opgeschrikt uit hun duffe slaap en zijn zij gaan beseffen, dat er iets wezenlijks aan het huidige onderwijs veranderd moet worden: op diverse scholen worden er momenteel actiegroepen opgericht, die er naar streven de leerlingen meer inspraak te geven in het beleid van de school.

Ook op onze school zouden wel enkele (laat ik me bescheiden uitdrukken) dingen veranderd kunnen worden. Er zijn dan ook plannen in voorbereiding om op onze school een actiegroep op te richten, die moet

bestuderen, op welke wijze eventuele hervormingen op onze school doorgevoerd kunnen worden. Nadere publicaties hierover volgen echter nog.

Tenslotte nog een opmerking: Het is tegenwoordig nog altijd zo, dat de meeste scholieren, en enkele leraren, met tegenzin de steenkomp, die onze school moet voorstellen, binnenstappen. Om dit te veranderen moeten alle scholieren (en dus niet alleen de actiegroep, die misschien binnenkort gevormd zal worden) er naar streven onze school tot een leefbare en progressieve scholengemeenschap te maken, waar een goede samenwerking tussen scholieren onderling, en tussen scholieren, leraren en schoolleiding mogelijk zal zijn; een school, waar je dus niet komt om zo gauw mogelijk je papiertje te halen, maar waar je gevormd wordt tot een kritisch mens, die met beide benen in de maatschappij kan staan.

H. Vrolijk - 4 A.

GEHOORD IN DE KLAS (4A)

In de klas 4 A, waar de leerlingen bij voorkeur, althans gewoonlijk, althans dikwijls, met de rug naar de docentenplaats toegekeerd gezeten zijn, werd onlangs een leraar bij het begin van de les als volgt vriendelijk toegesproken: "Ja meneer, we laten ons vandaag weer van onze beste kant zien"....

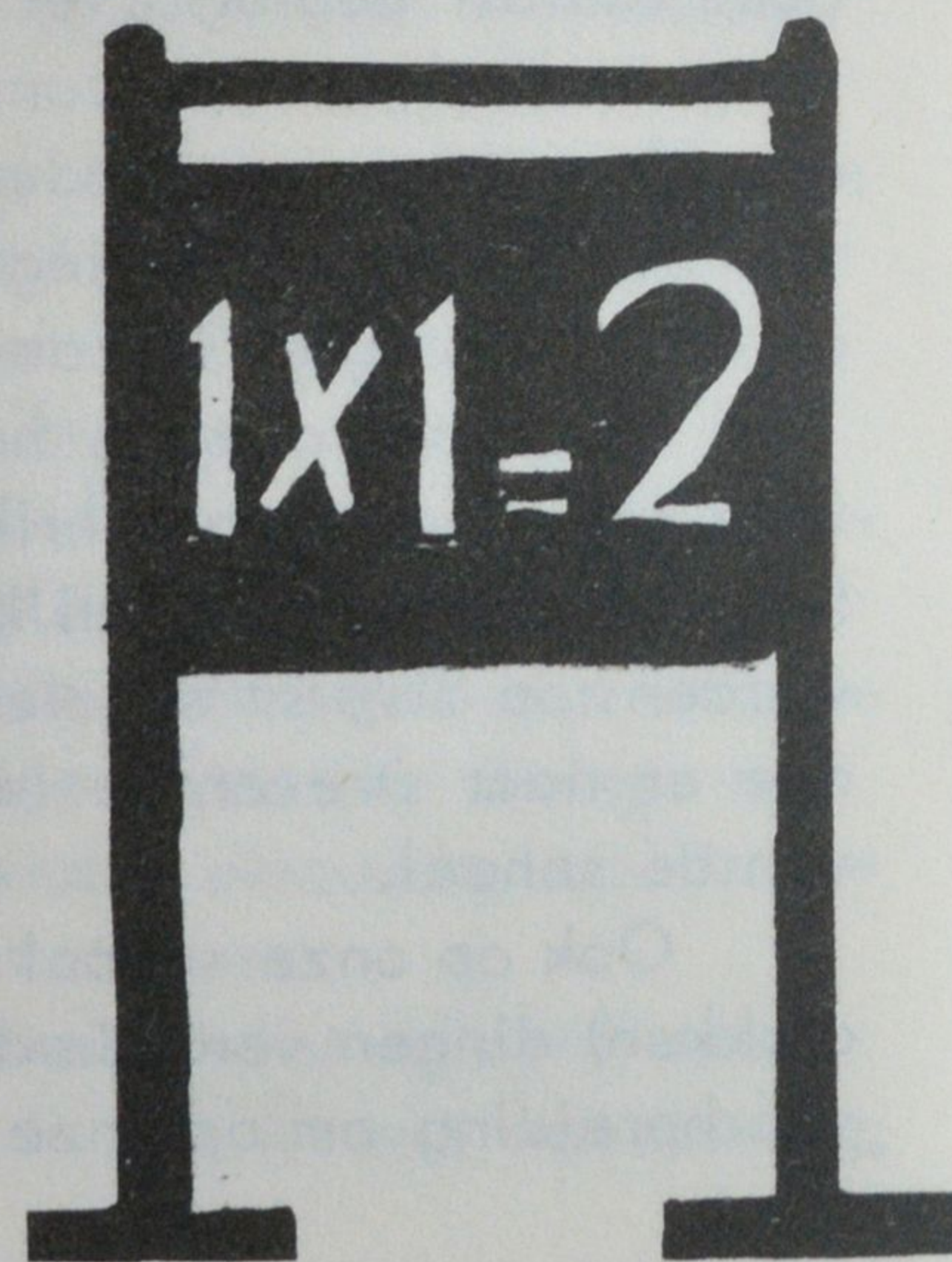
Geheard in de klas

Mijnheer Heideman zei,
hoe je de Duitse telwoorden moest uitspreken:

bij EIN krijg je er een -s achter,
behalve als er iets achter komt.

Toen zei meneer: EIN MAL EINS
MACHT ZWEI !

(2A)

Geheard in de klas. (3B)

De heer Voorn zei tegen een zwakke broeder in het tafeltennis:

"Als ik het batje tussen mijn tenen houd, een
blinddoek voor doe en een hete pieper in mijn
mond, dan win ik het nog van je".

P.S. De heer Voorn durfde niet.

Gehoord in de klas

Dhr. Voorn onder literatuurles Frans: "Jean de la Fontaine heeft meer aan zijn "Contes" verdiend dan aan zijn "Fables".

5 M.

TRIEST EN TREURIG

Dat er op onze dierbare school toch een stelletje DROLLEN zitten, kwam zaterdag 30 november wel duidelijk naar voren:

Komt er een enorm trio (Jaap Botman!) een geweldige avond verzorgen en een opkomst van + 50 personen! Trek het bestuur van Camera Musica en de vele! leraren van dit zielige getal af, en de uitkomst geeft: + 40 leerlingen, hallo!

Een ware trieste boel!

CALLA.

Oplossing rebus blz. 25:

Hoge bomen vangen veel wind en Oost west,
thuis best zijn bekende spreekwoorden.

't Is beurd » 't Sel beure

Deze keer wordt het een heel kort artikeltje; er zijn n.l. alleen verjaardagen. Dit zijn:

op 7 dec. dhr. Grauf - 9 dec. dhr. Cramer - 11 dec. dhr. v.d. Berg -
14 dec. dhr. Teunissen - 27 januari dhr. Venema.

Allen hartelijk gefeliciteerd!

-32-

Redactie.

„4B rubriek”

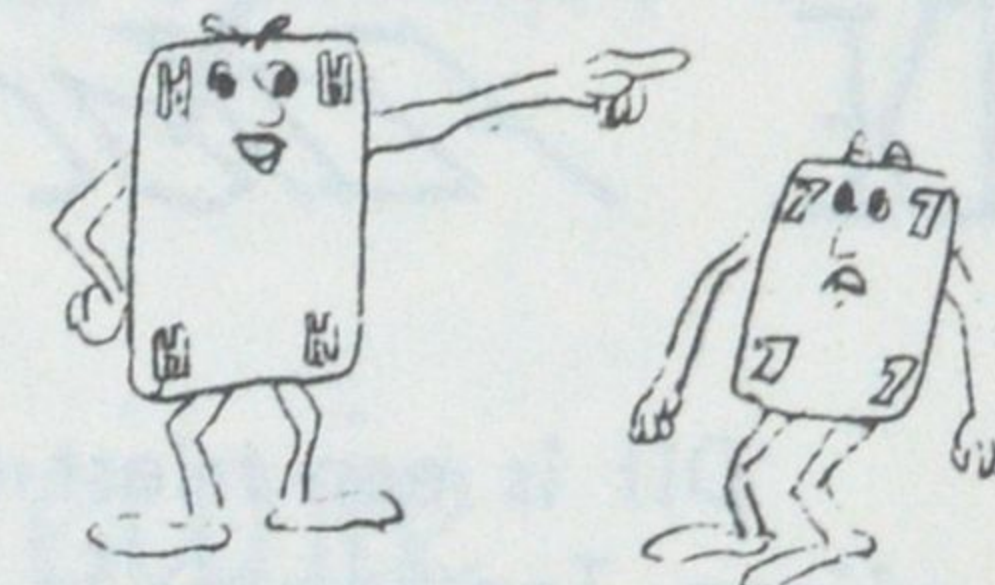
Meneer Renzema:

"Denk er om, de F van kracht".

Dame onder de klaverjasdrive van 4 B:

"Hoe kan ik nu weten, dat een zeven
lager is dan een heer!"

Heeft zeker geen hoge dunk van heren....

Meneer Van der Knaap over de sigaret:

"Ja, ja, ik rook nogal vaak een sigaret, maar alleen thuis. Ja, maar dan rook ik ook als een ketter, om de "rôze" (luizen) uit het huis te roken. Het beroerde is alleen, dat als je 's ochtends wakker wordt, je die "ouwe-wijven"-smaak van die verachtelijke tabak in je mond hebt".....

Anonymus in 4 B:

"We zitten hier nu wel op zolder, maar we konden eigenlijk net zo goed op het dak gaan zitten".

-33-

DE FOToclub LIGT VOOR LYK!

Dit is een triest feit. De oorzaken zijn vrij gemakkelijk aan te wijzen. Ten eerste: Er komt niemand. Ten tweede: De instelling van veel mensen tegenover fotograferen is verkeerd, en deze fout is nooit geheel verdwenen uit de fotoclub.

Fotograferen kan men in twee categorieën verdelen: A - het bewaren van herinneringen; B - creatief werk.

DIT IS EEN KUNSTVORM.

Men is zich hiervan niet bewust, voornamelijk omdat er geen zeventiende-eeuwse fotografen zijn.

Daarbij komt nog dat men in elke krant, in elk tijdschrift foto's ziet, foto's die artistiek niets voorstellen, en niemand heeft in de gaten, dat deze behoren tot de "herinnerings"-categorie.

Als men de instelling had, dat men met een fototoestel iets kan creëren, inplaats van vastleggen, zou de fotoclub veranderen van een afdrukcentrale van familiefoto's (goedkoper dan Coenstad!), in een creatief onderdeel van onze school, met artistiek zeker evenveel prestaties als Pictura.

Ook de opmerking: "Zijn camera kost vijfhonderd gulden en de mijne nog geen vijftig" is geen excuus. Zeker de helft van mijn beste foto's is te maken met een simpele camera. Het duurde jaren voor ik doorhad wat ik met een dergelijke camera nog meer kon doen, en ik gebruik nog niet alle mogelijkheden, doodsimpel omdat ik nog lang niet uitgefotografeerd ben met de "vijftig-gulden-mogelijkheden" van mijn camera.

Nog iets. Bij de fototentoonstelling stond de belangstelling vier rijen dik. Toen ik wat dia's liet zien, was er niemand, en bij de sport hingen ze er met de benen uit. En er hing een affiche, en de dia's zijn echt niet beroerd. Waarom?

Moraal: Op deze school zijn zeker driehonderd mensen met een fototoestel. Waarom probeer je niet eens iets persoonlijks te maken?

Joep Steinmeijer, V B.

Oud-leerlingen-reünie

In het kader van de feesten ter ere van het 20-jarig bestaan van onze school ligt het in de bedoeling een oud-leerlingen-reünie te houden. Deze reünies vinden tegenwoordig om de zoveel jaar plaats bij bijzondere herdenkingen.

Een commissie van oud-leerlingen zal met assistentie van de heer Renzema, als contact-persoon tussen school en oud-leerlingen, een program ontwerpen.

Streefdatum: zaterdagavond 8
maart 1969 (half vasten).

REY VAN AARDBEWONERS

(Vrije Variant Van Vondels Vers)

"O Kerstnacht, schoner dan de dagen,
Hoe kunnen wij het licht verdragen,
Dat in Uw duisternisse blinkt,
En wordt gevierd en aangebeden?"

Wij kennen immers nog geen vrede,
Hoe luid de roep daarom ook klinkt ...

Wij pogen 't Kerstfeest wel te vieren
En onze huizen op te sieren
Met kaarsen, hulst en sparregroen;
Maar als wij denken aan de velen
Die onze welvaart nog niet delen,
Dan durven wij 't haast niet te doen ...

Wij weten dat vóór vele jaren
De Maagd een Zoon heeft mogen baren,
De Redder in de mensennood;
Maar ondanks al ons protesteren,
Ons praten en ons demonstreren,
Slaat Kaïn Abel nog steeds dood ...

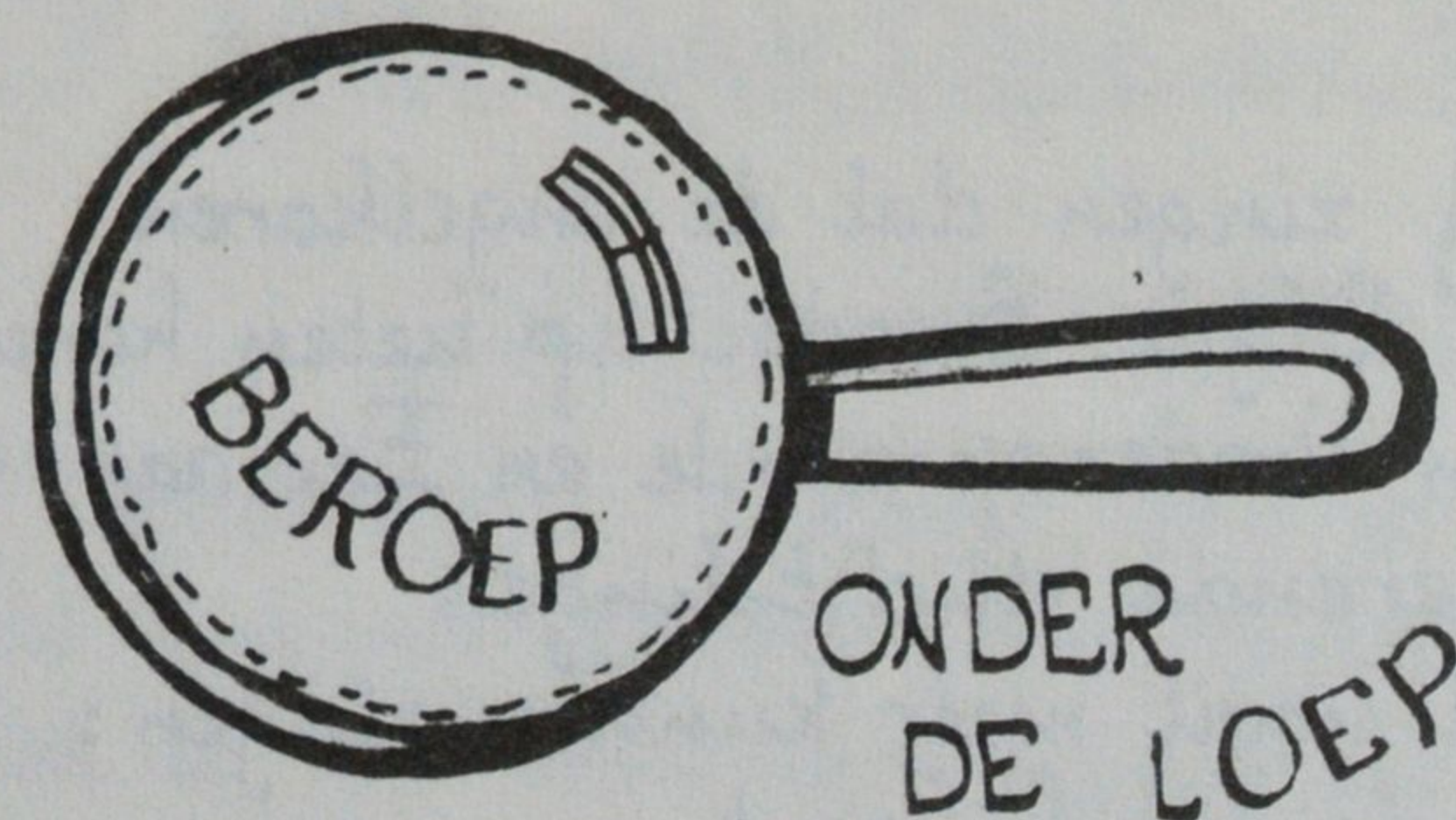
Wij horen dat reeds de profeten
Voorspelden hoe het Kind zou heten:
De God-met-ons, Emmannuël;
Maar het geluid van zware bommen
Doet elke vreugdekreet verstommen
In Bethlehem, in Israël ...

Wij zingen dat de engelkoren
De Blijde Boodschap lieten horen
Van Vrede-op-aarde en Eer-aan-God;
Maar hongerende vluchtelingen
Zullen wel nooit meer kunnen zingen:
Zij gaan geleidelijk kapot ...

Wij lezen in de Heil'ge Boeken,
Hoe Wijzen Jezus gingen zoeken,
Die in een stal ter wereld kwam;
Maar daag'lijks staat in onze kranten
Hoe 't gist en brandt aan alle kanten:
Biafra, Griekenland, Vietnam ...

Wij kennen de bijzonderheden
Van die geboorte, lang geleden,
Doordat ze opgetekend zijn;
Maar vragen: Hoe lang zal het duren
Tot men verbreekt de scheidingsmuren
Als tussen Oost- en West-Berlijn?

Wij willen toch zo graag aanvaarden
Het schone woord: Vrede op aarde,
En we hebben al zo lang gewacht;
God, laat het ons toch eens beleven,
Wil ons op aarde vrede geven:
Uw held're licht in onze nacht

Vormingsklas - Diëtiste

Deze keer iets speciaal voor de dames, maar ook nuttig voor de heren, die bij een eventuele ontmoeting met deze dames deskundig van advies kunnen dienen!

Vormingsklas:

Deze opleiding dient tot algemene en huishoudelijke vorming, o.a. als voorbereiding tot de opleidingen voor diëtiste, lerares bij het nijverheidsonderwijs, huishoudkundige voor inrichtingen, kinderverzorgster. De opleiding duurt 1 jaar. Om te worden toegelaten moet je 3 jaar Gym, HBS of MMS met succes hebben afgesloten. Het aantal vakken is enorm groot en zeer verschillend. Er is een katholieke opleiding in Hoogkarspel, een gemeentelijke in Hoorn.

Vooropleiding diëtiste:

Toelatingseis: vormingsklas. Duur 3 jaar. Opleidingen in Amsterdam, Den Haag, Nijmegen, Heerlen.

Diëtiste:

Toelatingseis: vooropleiding diëtiste. Duur 1 jaar, waarvan gedeeltelijk praktijk. Men krijgt dan o.a. de vakken: fysiologie, pathologie, pathologische anatomie, biochemie, bacteriologie, sociale gezondheidszorg, economie, dieetbereiding. Opleidingen in Amsterdam, Den Haag, Nijmegen.

Een diëtiste kan in allerlei functies werkzaam zijn. In een ziekenhuis als algemeen hoofd van de voedingsdienst, of als hoofd samenstelling diëten, eventueel lerares voedings- en dieetleer. Bij de voorlichtingsdiensten vind je diëtistes bij kruisverenigingen en gemeentelijke geneeskundige en gezondheidsdiensten. Ook kent men de zelfstandig gevestigde diëtiste. Ze geeft soms cursussen en houdt lezingen en enquêtes. Maar meestal werkt zij in een groot ziekenhuis als deskundige naast de doktoren ter uitvoering

van dieetvoorschriften. De diëtisten zijn verenigd in een vereniging: p/a Tak van Poortvlietstraat 3, Oss. Deze geeft een tijdschrift uit, organiseert vergaderingen en verleent het officiële diëtisteninsigne aan hen die voor het examen slaagden en de stage hebben beëindigd.

Voor dit beroep moet men belangstelling hebben voor de medemens: sociaalvoelend zijn en ook de praktische en theoretische kennis goed kunnen uitdragen.

S. RENZEMA.

KLASSIEKE MUZIEK is *SAAI* is *PLECHTIG*

Hoeveel mensen zouden wel eens echt naar een interessant stuk "culturele" muziek hebben geluisterd? Natuurlijk, er zijn saaie, er zijn plechtige stukken. Maar Quanz, Haydn en Ravel kunnen ook vrolijk zijn, snel en uitbundig.

Is de Westfriese afschuw van alles wat "cultuur" heet werkelijk zo groot?

In de hoop het "image" van de klassieke muziek te verbeteren, zullen Hans Hoogervorst en ondergetekende in het tweede trimester een paar uur "klassiek" op de plaat laten horen. Niet praten, alleen maar luisteren. Dat is de enige manier om muziek te leren waarderen.

Ik hoop, dat we niet weer dezelfde mensen zien, die altijd komen, en dat dit gedeelte van Noord-Holland geen "achterlijk" deel van Nederland is, zoals men in Den Haag beweert.

Joep Steinmeijer, V B.

Sportvrienden,

Het KERSTTOURNOOI wordt traditie-
getrouw weer op 28 december gehouden.
Dit grootse volleyevenement jubileert:
het is de 10de keer!

Onze school wordt door een jongens-
meisjes- en lerarenteam vertegenwoordigd.
We komen natuurlijk met man en
macht allemaal supporteren!

In de boven- en benedenkantine
is er tegen lage prijzen van alles te
krijgen; koffie, broodjes en SNERT!

Voor de geïnteresseerden, het voor-
lopig programma ziet er zo uit:

14 dec.: Volleytoernooi voor de bovenbouw.

28 dec.: KERSTTOURNOOI

begin januari: Volleytoernooi voor de derde klassen
begin februari: basketbaltoernooi voor de eerste
klassen.

Calla

Idee 99

Drama in drie bedrijven.

"Bobbeldebobbel"

"Plons!"

"Bubbeldebubbel".

Joep Steinmeijer, V B

Idee 100

Honderd is een mooi getal.

Wie honderd ideeën haalt, moet werkelijk wel goed zijn.

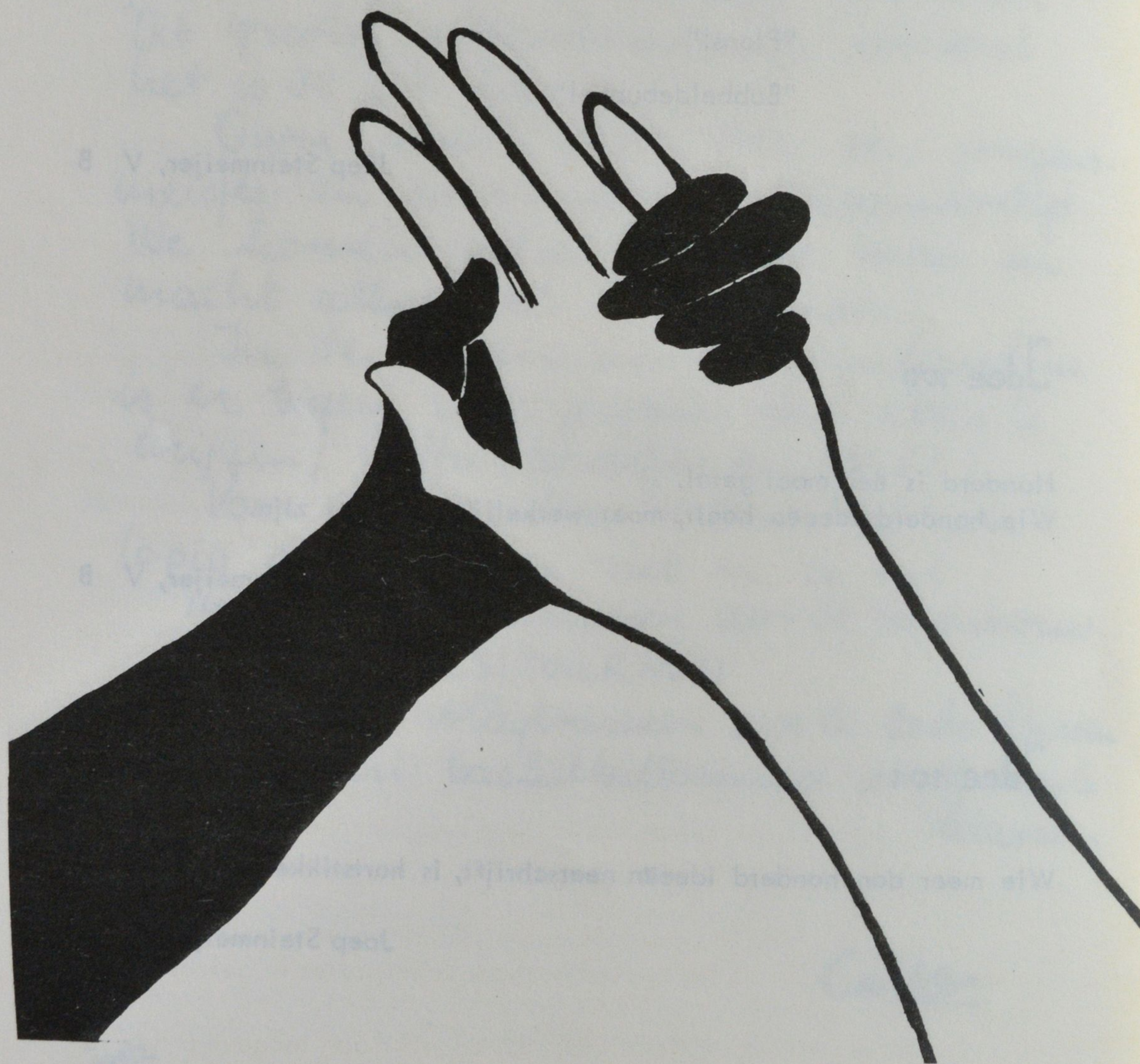
Joep Steinmeijer, V B

Idee 101

Wie meer dan honderd ideeën neerschrijft, is hartstikke gek.

Joep Steinmeijer, V B

Een laatste handreiking ----

Een laatste handreiking!

Ja, dat wil het onderstaande zijn. Niets meer!
Om met Kerstmis te KUNNEN, te WILLEN en te DURVEN geloven in het Teken van de Emmanuël, de God-met-ons.

Behalve de vertrouwde kerstliederen: "Wij komen te zamen" en "Nu zijt wellescome" zal in menige kerk ook DIT steeds meer bekend wordende lied worden gezongen - werkelijk prachtig van inhoud -:

Geen ander teken ons gegeven,
Geen licht in onze duisternis,
Dan DEZE mens om mee te leven:
Een God, die onze broeder is,
Opent uw hart, gelooft uw ogen,
Vertrouwt u toe aan wat gij ziet,
Hoe 't Woord van al zo hoge
Hier menselijk aan ons geschiedt.

"Opent uw hart, gelooft uw ogen" ...

Iedereen weet héél goed, dat bij "geloven" het gaat over dingen, die geen oog heeft gezien, geen oor heeft gehoord, geen mens zich kan voorstellen.

Maar tóch ... je kunt als mens niet zonder zichtbaarheid, hoorbaarheid, tastbaarheid. Om te KUNNEN geloven in Christus' komst en vestiging van Zijn Rijk heb je tekenen nodig, zichtbare tekenen, grote en kleine, klare en heldere, zoals zon en maan dag en nacht aanduiden.

Welk teken wordt ons gegeven voor Gods getrouwe nabijheid? Achaz in het Oude Testament wilde niet geloven in het teken van Jahwè: "Zie, de MAAGD zal ontvangen en een Zoon baren". Jesaja durfde er wèl in te geloven, en groeiend in dit geloof kon hij de Emmanuël nog duidelijker doen oplichten in zijn boek.

Dit teken wordt op een bepaalde wijze bemoedigend voor ONS, die - door twijfels en onzekerheden heen - nog in geloof moeten groeien.

En wel IN MARIA, groot in geloof, groot in eenvoud. Menselijk reagerend, laat Zij na het woord van de Engel, alles in geloof aan Haar geschieden.

Leernaast HAAR VERLOOFDE. Laten wij maar toegeven: het IS

moeilijk om in een menselijk teken van een - in-verwachting-zijnde - vrouw een Teken van God te zien. Een TWEEDE teken wordt hem gegeven: "het Kind in haar schoot is van de H. Geest", aldus een engel van de Heer. Hij DURFDE geloven, na slapeloze nachten van twijfel en onzekerheid.

Daarom een laatste oproep, een laatste handreiking aan allen: Durf te geloven in het ongelooflijke. In de gestalte van een Kind wil God worden: God-met-ons.

Geen ander teken ons gegeven,
Dan deze mens om mee te leven,
Een God, die onze Broeder is.
Opent uw hart, gelooft uw ogen,
Vertrouwt u toe aan wat gij ziet.

Allen wens ik DIT toe, te midden van alle voorbereidende drukte in deze laatste dagen voor Kerstmis.

Ten slotte: ZALIG KERSTFEEST !

M.

